

РЕШЕНИЕ

№ 267

гр. Перник, 25.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЕРНИК, V ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: НЕДА Н. ТАБАНДЖОВА
ЗАРКОВА

при участието на секретаря Кристина Ант. И.а
като разглежда докладваното от НЕДА Н. ТАБАНДЖОВА ЗАРКОВА
Гражданско дело № 20231720102063 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по искова молба с вх.№ 20875/18.10.2022 г. предявена от „Топлофикация София“ ЕАД срещу Б. И. Т. по кумулативно, обективно съединени установителни искове с правно основание чл.422, ал.1 от ГПК вр.чл.79 ЗЗД и чл.86, ал.1 от ЗЗД за установяване съществуването на парични притезания, удостоверени в заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК, издадена по ч.гр.д. № 2261/2022 г. по описа на ПРС. Ищецът твърди, че на 14.02.2022г. депозирал заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл.410 ГПК срещу ответника за сумата от 2360.45 лева, от които **1961.54 лева- главница, представляваща стойност на незаплатената топлинна енергия /ТЕ/ за периода от м.06.2019г. до м.04.2020г.** за реално потребена енергия, сумата от 368.92 лева- законна лихва за забава от 31.07.2019г. до 03.02.2022г., както и сума за дялово разпределение в общ размер на 29.99 лева, от които 24.75 лева- главница за периода от м.06.2019г. до м.02.2020г. и 5,24 лева - лихва за забава от 31.07.2019г. до 03.02.2022г. , ведно със законната лихва върху главницата от датата на предявяване на заявлението по чл. 410 ГПК – 14.02.2022 г., до окончателното ѝ изплащане. Ищецът сочи, че ответникът е потребител на ТЕ по смисъла на чл.153, ал.1 ЗЕ в качеството си на собственик, доставяна в топлоснабден имот, находящ се в гр. София, общ. ******* с аб.№ *******, съгласно който всички собственици и титуляри на вещно право на ползване в сграда – етажна собственост, присъединени към абонатна станция или нейно самостоятелно отклонение, са клиенти на ТЕ и са длъжни да монтират средства за дялово разпределение по чл.140, ал.1, т.2 на отоплителните тела в имотите си и да заплащат цената на ТЕ при условията и реда, определени в съответната Наредба. Съгласно чл.150, ал.1 ЗЕ, продажбата на топлинна енергия за битови нужди от топлопреносното предприятие се осъществявала при публично известни Общи условия на ищеца. В раздел VII от ОУ – „Заплащане на ТЕ“, чл.32, ал.1 е определен реда и срока, по който

купувачите на ТЕ са длъжни да заплащат месечните дължими суми за ТЕ. Ответникът използвал доставяната ТЕ по партидата на **аб.№ *******, като до момента обаче не бил погасил задълженията си. Ето защо моли съда да постанови решение, с което да бъде признато за установено, че ответникът му дължи процесните суми – главница и лихви, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 14.02.2022г.– датата на депозиране на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК, до окончателното и изплащане.

Ответникът Т., чрез адв. Ад. А. – особен представител в срока по чл.131 ГПК е депозирал отговор на исковата молба, с който оспорва изцяло предявените искове по основание и размер. Излага съображения за неоснователност и недоказаност, като моли съда да отхвърли предявените претенции.

Третото лице помагач „Бруната“ ООД не изразява становище.

Съдът като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

От представения по делото Нотариален акт за покупко – продажба на недвижим имот № 74/17.09.2002г. се установява, че ответникът е придобил собствеността върху процесния недвижим имот, представляващ **АПАРТАМЕНТ № 29**, находящ се в **гр.София, ж.к. „*** - II“, *******

От представения по делото Нотариален акт за дарение на недвижим имот № 67/14.07.2016г. се установява, че ответникът е дарил на майка си В. Никифорова Т.а собствените си недвижими имот, от които **АПАРТАМЕНТ № 29**, находящ се в **гр.София, ж.к. „*** - II“, ******* като е запазил правото си на ползване върху дарените недвижими имоти пожизнено и безвъзмездно.

Няма спор между страните, че сградата, в която се намира недвижимият имот е топлоснабдена, съответно в нея е въведена система за дялово разпределение по силата на сключен между етажните собственици и „Бруната България“ ООД договор. Следователно имотът се намира в сграда, в която ищецът извършва продажба на топлинна енергия за битови нужди, поради което и по силата на чл.153, ал.1 от Закона за енергетиката, ответникът има качеството потребители на топлинна енергия и на основание чл.150, ал.2 от същия закон, са обвързани от Общите условия на договорите за продажба на топлинна енергия за битови нужди и без изричното им писмено приемане, като следва да се посочи, че сключването на договор, като източник на облигационно правоотношение между страните, не изисква спазването на някаква форма, вкл. и писмена. Волеизявленията на страните могат да бъдат обективирани и чрез действия, изразени в извършване на доставка на топлоенергия и приемане на престацията без възражения от страна на потребителя.

□

Представени са Общите условия за продажба на топлинна енергия за битови нужди от „Топлофикация София“ ЕАД на потребители от гр. София, които според разпоредбата на чл.150, ал.2, изр.2 ЗЕ влизат в сила 30 дни след първото им публикуване, без да е необходимо изрично писмено приемане от потребителите, която норма е специална по отношение на общата, съдържаща се в ТЗ и я дерогира, което означава, че писмено съгласие на потребителя не е необходимо, за да бъде обвързан от общите условия.

От приложеното за послужване частно гр. дело № 2261/2022 год. по описа на ПРС, се установява, че ищецът подал заявление за издаване на заповед за изпълнение на 14.02.2022 г., издадена е Заповед по чл.410 ГПК на 20.04.2022г., връчена на ответника при условията на чл.47, ал.5 ГПК, поради което предявените установителни

искове са допустими, като предявени в срока по чл.415 ГПК.

От заключението на изслушаната съдебно-техническата експертиза, което съдът кредитира като обективно и компетентно дадено се установява, че количеството на топлинната енергия за СЕС е определено правилно, съгласно методиката. Изпълнено е изискването на наредбата за разпределение на нетното количество потребена топлинна енергия между собствениците на имоти в СЕС. От направената проверка, не е констатирана разлика между нетната енергия и енергията за разпределение по имоти в сградата етажна собственост. Начислените суми са коректни и пресметнати съгласно методологията, утвърдена от действащата нормативна уредба през процесния период. Прогнозно определените текущи разходи на топлинна енергия и съответно начислените суми, са приведени, към реално отчетените или нормативно /служебно/ начислените с изравнителните сметки за съответните периоди. Установена е разлика в сумите по главницата определени от вещото лице и тези по исковата молба на ищеца, като разликата е в размер на 0,92 ле. и е във вреда на ответника. Сумите за топлинна енергия, начислени на ответника за процесния период с вкл. ДДС са сумите, начислени от „Топлофикация София“ ЕАД възлизат в размер на **1 960,62 лева**.

От заключението на съдебно-счетоводната експертиза, което съдът кредитира като обективно и компетентно дадено се установява, че сумата за консумирана топлинна енергия за периода от м.06.2019г. до м.04.2020г. е в размер на 1961,54 лева. Няма извършени плащания по посочените фактури за периода от м.06.2019г. до м.04.2020г. Неплатената главница за периода от м.06.2019г. до м.04.2020г. е в размер на 1961,54 лева. За периода от 06.2019г до 04.2020 г за абонат с адрес гр. София общ. Връбница, ж.к. ***-2, бл.****, ап.29 абонатен номер *****, стойността на доставената, ползвана и неплатена топлинна енергия е в размер на 1961,54 лева и лихва за забава за периода от 31.07.2019г. до 03.02.2022г. в размер на 368,92 лева. Неплатената сума за дялово разпределение за процесния имот е в размер 29,99 лева, от които 24,75 лева главница и 5,24 лихва за периода от 31.07.2019г. до 03.02.2022г. Общо неплатена сума за абонат с адрес гр. София общ. Връбница, ж.к. ***-2, бл.****, ап.29 абонатен номер ***** е в размер на 2360,45 лева, от които 1986,29 лева главница и 374,16 лева лихва. Законна лихва за забава за периода от 31.07.2019г. до 03.02.2022г. върху главница 1961,54 лева в размер на 368,92 лева. Законна лихва за забава за периода от 31.07.2019г. до 03.02.2022г. върху главницата 24.75 лева е в размер на 5.24 лева. Законна лихва за забава за периода от 31.07.2019г. до 03.02.2022г. в общ в размер на 374.16 лева.

Предявени са положителни установителни иски с правна квалификация чл. 422, ал. 1 ГПК във вр. чл. 79, ал.1, пр. 1 ЗЗД вр. чл. 150, ал.1 ЗЕ и чл.86, ал.1 ЗЗД в производството, по които ищецът цели да установи, че ответникът в качеството му на потребител му дължи парични суми за доставена топлинна енергия по издадени фактури, въз основа на издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК. Предявените иски са процесуално допустими, тъй като е издадена заповед за изпълнение, връчена на длъжника при условията на чл.47, ал.5 ГПК. Разгледани по същество, същите се явяват основателни.

При разглеждане на такива иски, в тежест на ищеца е да докаже, че спорното право е възникнало, а ответникът следва да доказва фактите, които го правопогасяват, правоизключват или унищожават.

Ищецът твърди, че ответникът е клиент на ТЕ през процесния период за топлоснабден имот, представляващ **Апартамент № 29**, находящ се в **гр.София, ж.к. „*** - II“, *****с аб.№ ******* и като такъв е ползвател-купувач по договора за продажба на топлинна енергия, сключен помежду им при общи условия.

При разглеждане на такива иски, в тежест на ищеца е да докаже, че спорното

право е възникнало, а ответникът следва да доказва фактите, които го правопогасяват, правоизключват или унищожават.

Според задължителните разяснения, дадени с ТР № 2/17.05.2018 г. по т. д. № 2/2017 г. на ОСГК на ВКС, правоотношението по продажба на топлинна енергия за битови нужди е регламентирано от законодателя в специалния Закон за енергетиката (ЗЕ) като договорно правоотношение, произтичащо от договор, сключен при публично известни общи условия, предложени от топлопреносното предприятие и одобрени от КЕВР. Преценката относно наличието на качеството потребител/клиент на топлинна енергия за битови нужди по отношение на ответника следва да се прави съгласно разпоредбите на Закона за енергетиката и Общите условия за продажба на топлинна енергия за битови нужди от „Топлофикация – София“ ЕАД. Последните имат обвързваща сила за страните по взаимоотношенията, възникнали във връзка с производство и доставка на топлинна енергия при спазване разпоредбата на чл. 150 от ЗЕ.

Съгласно чл. 149 и чл. 150 ЗЕ, страна (купувач) по договора за продажба на топлинна енергия за битови нужди е клиентът/потребителят на топлинна енергия за битови нужди, какъвто е и „битовият клиент“, който според легалното определение в т. 2а от § 1 ДР ЗЕ (ДВ, бр. 54 от 17.07.2012 г.), е клиент, който купува енергия за собствени битови нужди. Съгласно чл. 153, ал. 1 ЗЕ, вр. § 190 от ДР на ЗЕ „клиенти/потребители на топлинна енергия“ са всички собственици и титуляри на вещно право на ползване в сграда – етажна собственост, присъединени към абонатна станция или към нейно самостоятелно отклонение.

Съгласно разпоредбата на чл. 150, ал. 1 ЗЕ продажбата на топлинна енергия от топлопреносното предприятие на потребители на топлинна енергия за битови нужди се осъществява при публично известни общи условия, предложени от топлопреносното предприятие и одобрени от ДКЕВР. Следователно, между страните за процесния период е сключен договор за продажба на топлинна енергия за битови нужди при публично известни Общи условия за продажба, съответно одобрени с Решение № ОУ-001/07.01.2008 г. на ДКЕВР. Съгласно разпоредбата на чл.139, ал.1 ЗЕ разпределението на топлинната енергия в сграда - етажна собственост, се извършва по система за дялово разпределение. Начинът за извършване на дяловото разпределение е регламентиран в ЗЕ /чл. 139 – чл. 148/ и в действащата към процесния период Наредба №16-334 от 06.04.2007 год. за топлоснабдяването. Поради изложеното, исквете за заплащане на топлинна енергия са основателни в установения от вещното лице размер.

Съгласно разпоредбата на чл.153, ал.1 ЗЕ „потребители на топлинна енергия“ са всички собственици и **титуляри на вещно право на ползване** в сграда - етажна собственост, присъединени към абонатна станция или към нейно самостоятелно отклонение, а съгласно дефинитивната разпоредба на § 1, т.42 (ред., преди ДВ, бр.54/2012 г., действала през релевантния период) от ЗЕ „потребител на енергия или природен газ за битови нужди“ е физическо лице - собственик или ползвател на имот, което ползва електрическа или топлинна енергия с топлоносител гореща вода или пара за отопление, климатизация и горещо водоснабдяване, или природен газ за домакинството си. В съответствие с тези разпоредби са съставени и одобрени от КЕВР /ДКЕВР/ действащи през процесния период и представени по делото от ищеца общи условия – чл.3, ал.1 от общите условия от 2002 г., 2005 г. и 2008 г., определящи клиентите на топлинна енергия за битови нужди като физическо лице, което е собственик или титуляр на вещно право на ползване.

Следователно купувач по договор за доставка на топлинна енергия до процесния имот – потребител на топлинна енергия, е неговият собственик или физическото лице, на което е учредено ограничено вещно право на ползване. Това е именно лицето, което

е задължено да заплаща продажната цена за доставената и потребена топлинна енергия. В случая от представените по делото доказателства се установява, че ответникът е титуляр на вещно право на ползване по отношение на процесния имот, поради което по смисъла на чл.153 ал.1 от ЗЕ има качеството клиент на ТЕ.

С оглед изложеното така предявената искова претенция за дължимост на главница потребена ТЕ за периода от м.06.2019г. до м.04.2020г. се явява основателен и доказан до размера на сумата от **1 960,62 лева, установен от вещото лице по изготвената съдебно – техническа експертиза**, ведно със законната лихва върху главницата от датата на депозиране на заявлението в съда до окончателното изплащане на вземането, като иска за главницата за разликата до пълния предявен размер от 1 961,54 лева, като неоснователен и недоказан следва да бъде отхвърлен. Основателен се явява и иска за сумата от **24,75 лева – главница дялово разпределение за периода м.06.2019г. до м.02.2020г.**

По отношение на претендираните лихви за забава, съдът намира за установено следното:

При основателност на главния иск, основателен е и акцесорният за присъждане на обезщетение за забава в размер на сумата от **368,92 лева** за периода от 31.07.2019г. до 03.02.2022г., както и **лихва дяловото разпределение в размер на сумата от 5,24 лева за периода от** за периода от 31.07.2019г. до 03.02.2022г.

Липсват твърдения и доказателства за пълно или частично погасяване на задължението, поради което главният и акцесорният иск следва да бъдат уважени в посочения размер.

По разностите:

При този изход на спора на осн.чл.78, ал.1 ГПК и съобразно т. 12 от ТР № 4/2013г. на ОСГТК на ВКС на ищеца се следват сторените по делото съдебно - деловодни разноски в исковото и заповедното, съобразно уважената част от исковите претенции. Ищецът е реализирал разноски в размер на 1 375,67 лева, от която сума следва да му бъде присъдена сумата от 1 375,13 лева, съобразно уважената част от исковите претенции.

На осн.чл.78, ал.3 ГПК на ответника не се следват разноски, тъй като такива не са реализирани в настоящето производство.

Водим от горното, СЪДЪТ,

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО на осн.чл.422 ГПК, че Б. И. Т. с ЕГН ***, с адрес: гр.**** *дължи на* „Топлофикация София” ЕАД, ЕИК 831609046, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „Ястребец” №23Б по обективно, кумулативно съединени установителни икове, с правна квалификация чл.422 ГПК вр. чл. 79, ал.1, пр. 1 ЗЗД вр. чл. 150, ал.1 ЗЕ и чл. 86, ал.1 ЗЗД сумата от 1 960,62 лева – главница**, представляваща стойност на незаплатена топлинна енергия за периода от м.06.2019г. до м.04.2020г. за реално потребена енергия, доставяна в топлоснабден имот, представляващ **Апартамент № 29**, находящ се в **гр.София, ж.к. „*** - П“, *****с аб.№ *******, сумата от **24,75 лева – главница дялово разпределение за периода м.06.2019г. до м.02.2020г.**, обезщетение за забава в размер на сумата от **368,92 лева** за периода от 31.07.2019г. до 03.02.2022г., както и **лихва дяловото разпределение в размер на сумата от 5,24 лева за периода от** за периода от 31.07.2019г. до 03.02.2022г. , ведно със законната лихва върху главницата от датата на

предявяване на заявлението по чл. 410 ГПК – 14.02.2022 г., до окончателното ѝ изплащане, за които суми в производството по ч.гр.д. № 2261/2022г. по описа на ПРС е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 ГПК, като **ОТХВЪРЛЯ** предявения иск за главницата с правно осн. чл.422 ГПК вр.чл. 79, ал.1, пр. 1 ЗЗД вр. чл. 150, ал.1 ЗЕ за **разликата до пълния му предявен размер** от 1 961,54 лева, като неоснователен и недоказан.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал.1 ГПК **Б. И. Т. с ЕГН ******* да заплати на **„Топлофикация София” ЕАД, ЕИК 831609046** сумата от 1 375,13 лева, представляваща направени по делото разноси в исковото и заповедното производство, съобразно уважената част от исковите претенции.

РЕШЕНИЕТО е постановено при участието на „Бруната“ ООД - трето лице помагач на ищеца.

Решението може да бъде обжалвано с въззивна жалба в двуседмичен срок от връчването му на страните пред Окръжен съд Перник.

Съдия при Районен съд – Перник: _____